

Kästle XP20 Classic Skin

Text: Tom Řepík

Loňskou a letošní sněhovou sezónu považuju za počátek éry nástupu vysoce sportovních skinových lyží. Během posledních let opatřily mohérovými vložkami své horní spektrum modelové stupnice všechny hlavní značky na tuzemském trhu. Jednou z posledních letošních modelových novinek kategorie nemazací pro pokročilého (Nowax Advanced), jež mi přibyla do testovacího portfolia, je skinová Kästle XP20. Jak se mi prozatím jeví?

Předně je vhodné podotknout, že testovaný model XP20 se v katalogové hierarchii znovuzrozené tradiční rakouské značky nalézá uprostřed, na druhém místě z jejich tří současných konstrukčních modelů – pod závodním typem RX10 a nad rekreačněji koncipovaným XP30. Přičemž na dospělé závodní lyži RX10 značka zatím skinovou verzi nenabízí (chystá se v dalších letech). Testovaný Kästle XP20 Skin je tedy v aktuální nabídce značky nejvyšším skinovým modelem.

Předpokládám, že lyžař, který si skinové Kästle XP20 plánuje pořídit, si jejich zmíněného katalogového umístění bude vědom; zřejmě na ně tak nebude primárně klást nejvyšší závodní nároky, a spíš v nich bude hledat spolehlivou, rozumně sportovně laděnou lyži pro plnohodnotný závodní trénink nebo technicky korektní kondiční lyžování. Přičemž v převládajících zlopověstných teplotních podmínkách kolem nuly (a klidně nesourodých v rámci trati) může jít o model nevrcholově závodní nabízející férově rozumnou a zejména konstantní kvalitu, stále však na specifické závodní poměry kompromisní.

Pokud po skinových XP20 bude lyžař chtít zhruba výše zmíněné, dost pravděpodobně to u nich může nalézt a nejspíš ke spokojenosti. Silně věřím na (nezřídka pohříchu opomíjené) pravidlo, že každý by měl chtít od lyže co nepřesnější to, k čemu je deklarací výrobce určena, co může poskytnout.

K vlastnímu testování modelu ve stopách (v jeho nejdělsí katalogové verzi 204 cm hard, 1,16 kg hmotnosti na pár). Lyže se mi doposud, navzdory letošním skoupým klimatickým okolnostem, podařilo projet různorodými šká-

lami zejména čerstvých teplejších a vlhkých sněhů, s pochopitelnou výjimkou pozdně jarní sněhové (ne)kvality včetně kritického kontaktu s jarním jehličím, viz dále.

Samotná lyže se mi zdá být z těch, které běžnému sportovnímu lyžaři poskytnou relativně stabilní odraz po celý den. V houpavých a mírně stoupajících pasážích, které jezdím osobně nejradši a v nichž primárně zapínám svou testérskou pozornost, abych rozlišoval (pro mě důležité) specifické charakteristiky jednotlivých modelů, jsem subjektivně vnímal, že tahle lyže mi dokáže distribuovat tělesnou váhu (88 kg) rovnoměrně po celé své délce (204 cm); a při prakticky rovném středovém krojení (41–44–44) jde o stabilní náčiní umožňující až překvapivě klidnou a hladkou aktivní jízdu. Vzal jsem je proto do akčnějších terénních poměrů, zda jim najdu zřetelné slabiny – a ne: v různých dynamikách točivých smyků mi pod nohama rozumně držely, v odšlapech byly jisté, ani v prudších sjezdech neztrácely z důležité pocitové stability. Kästle XP20 Skin jistě patří k těm stabilnějším lyžím ve skitestu.

Následuje různorodý pelmel nahodilých praktických poznatků, jež produkovaly jednotlivé testovací jízdy v konkrétní sněhové podmínce (prozatím však nedostatečně opakovaně ověřeno v totožných poměrech pro jistější soud). Zaznamenávám precitlivěle reakce skiny ve výrazných teplotních rozdílech ostrých přechodů slunce a stínu, mohér skiny je odlišně reakční v různých teplotách, nemám však tento aspekt dostatečně dotestován. Při určité hloubce mrazu určité vysoké vlhkosti skiny namrzají a bez pomocného anti-ice postříku začínají nevyzpytatelně reagovat. Přičemž tento postřík v závislosti na jeho množství dočasně ubere skiny z jeho momentální stoupavosti; nepostříkaný skin si odraz drží, jenže vinou namrznání se nevydrží chovat konzis-

tentně. Opět, nemám srozumitelně dotestováno, budu pokračovat, jakmile podobné specifické počasí uhodí. V takovém se nicméně chovají problematicky kdekaké běžky.

Už zpočátku solidně skluzná lyže (opatřená závodní skluznicí WC Race Plus) s přibývajícím kilometry subjektivně pocitově zrychluje – fenomén postupného rozjíždění skluznic nových lyží je tu znát, aniž bych hodnoty měřil (dokonce aniž by absolutní rychlost lyže byla vysoko na seznamu mých ambic). Závodící lyžař však bude mít skluznost skinové lyže za jeden z primárních nároků.

S největšími otazníky plánuju lyže zanedlouho dovézt do jehličím zanesených pozdně jarních stop na špinavé sněhy, kdy ve vysokých lesích dlouho nic nového nesněží a jen odtává. V těchto okolnostech se projevuje prozatím zdaleka největší rozdílnost ve výkonnosti jednotlivých mohérových materiálů skinových lyží. Rozpětí od rozumně plynulého průjezdu po okamžitou nekompromisní brzdu a nezbytnost sundání lyží je pro mne nejspíš největším překvapením, které mě dosud v nemazacím segmentu potkalo. Skinům obecně jehličí velmi vadí, na rozdíl od lisovaných stoupacích struktur nowaxových lyží.

Prozatím nabývám dojmu, že mým testovaným Kästlím XP20 je dobře v teplejších a vlhkých podmínkách, v nichž (při jejich ověření vhodné tvrdosti) zaznamenávám snad nejrealističtější (v porovnání s korektně trefenou tradiční mázou na dané podmínky) pocit pro odraz. A to včetně dynamických výběhů stromečkem, kde mezi ortodoxními závodníky mají skiny nedobrou reputaci pro své uklouzávání v diagonální pozici oproti tradičně navoskované klasické skluznici – mohér Kästlí se mi doposud jeví solidně drživým.

Kästle XP20 Skin nyní čeká období testovacích jízd v jarnějších podmínkách; všechny zaznamenané hodnotné poznatky budu publikovat na webové stránce skitestu na

www.bezky.net/skitest

